

מ"ת 38373/09/12 - ירמיהו אלימלך, חנן אלימלך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 38373-09-12

כב' סגן הנשיא, השופט תאופיק כתילי
1. ירמיהו אלימלך
2. חנן אלימלך

נגד

מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לשינוי כתובת חלופת המעצר אשר נקבעה לגבי המבקשים ולהתרת חזרתם לביתם במושב שאר ישוב.

2. כמפורט בהחלטותי הקודמות, כנגד המבקשים, אב ובנו, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כשלמבקש 2 מיוחסת גם עבירת איומים, אותה ביצעו כלפי אב ובנו המתגוררים אף הם בשאר ישוב (להלן: "**המתלוננים**"). העבירות בוצעו, לכאורה, ביום 15.09.12, על רקע סכסוך ששרר בין המבקשים למתלוננים, ובפרט בין מבקש 2 לבין המתלונן האב (להלן: "**שמעוני האב**"), ונסיבות ביצוען מפורטות בהרחבה בכתב האישום ובהחלטתי מיום 23.09.12.

3. בהחלטה מיום 28.10.12, ולאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המבקשים, הוריתי על שחרורם לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, מחוץ לשאר ישוב. החלטה זו ניתנה לאור התרשמותי כי מידת המסוכנות הנשקפת מן המבקשים אינה גבוהה אלא מוגבלת ליחסיהם עם המתלוננים, ושניתן לאיינה על ידי הרחקתם מהם.

בהתאם לקביעותי אלה, נדחתה מאוחר יותר בקשתו של המבקש 2 לעבד את חלקת המטעים שלו.

4. מאוחר יותר הוקלו בהדרגה תנאי המעצר של המבקשים, כך שבתחילה הותרה יציאתו של המבקש 1 לעבודה לעבודה וכן אושר שינוי מקום מעצרו לכפר יובל (החלטתי מיום 14.04.13); ומאוחר יותר הותרו תנאים דומים גם למבקש 2 (החלטת כב' השופטת י' שטרית מיום 26.06.13). בהמשך, בדיון מיום 03.09.13 הצהירו באי כוח הצדדים על הסכמתם, כי במהלך חגי תשרי

ישהו המבקשים במושב שאר ישוב, וכן כי תותר יציאתם לבית הכנסת, בכפוף לכך שהמתלוננים אינם נמצאים בו. לבסוף, בהחלטתי מיום 20.10.13, בהסכמת הצדדים, בוטלו התנאים המגבילים שהושתו על המבקשים, תוך קביעה כי כניסתם לשאר ישוב תיאסר עד החלטה אחרת. בנוסף, נאסר על המבקשים ליצור קשר עם מי מהמתלוננים.

5. ביום 13.01.14 הגיש המבקש 2 את הבקשה העומדת להכרעתי כעת, להתיר חזרתו לביתו בשאר ישוב, כשלדבריו במשך שנה וחודשיים הוא מקפיד לעמוד בכל התנאים המגבילים שהוצבו לו. כן טען, כי עקב הגשת כתב האישום נגדו הוא הושעה מעבודתו כנהג אוטובוס במועצה האזורית מבואות חרמון, דבר אשר הוביל להרעת מצבו הכלכלי כך שהוא אינו יכול להמשיך ולשלם שכר דירה לצורך שהייתו מחוץ לשאר ישוב. בדיון הורחבה הבקשה גם לעניינו של הבן, מבקש 1.

6. המאשימה מתנגדת לבקשה, בנמקה כי במהלך שהותו של המבקש 1 בשאר ישוב בזמן חגי תשרי, הוא הפר את תנאי המעצר.

תסקירי שירות המבחן

7. בדיון מיום 16.01.14 החלטתי להפנות את המבקשים לשירות המבחן טרם קבלת החלטה בעניינם.

8. קצינת המבחן ביססה את התסקירים, בין היתר, על שיחות שקיימה עם המתלוננים, שאישרו בפניה כי במהלך כל התקופה הרלוונטית המבקש ובנו לא יצרו עימם קשר באופן ישיר, אולם במהלך חגי תשרי ראו אחד מן השנים "מסתובב", לדבריהם, ולכן הגישו תלונה במשטרה. עוד סיפרו המתלוננים על מתח שעודנו קיים בין המשפחות, על קבלת מסרים מאימם, לדבריהם, באמצעות גורמים אחרים ועל הטרדות שהם חווים על דרך פנייתם של גורמי חוק לבדיקת תקינות "המקום שלהם", כשלדבריהם נעשה הדבר עקב פניית בני משפחת המבקשים לרשויות.

9. ביחס למבקש 2 צוין, כי במהלך התקופה הממושכת מאז מעצרו הוא עמד במגבלות המוטלות עליו ונהג באיפוק. יחד עם זאת, בשים לב לשלב המתקדם בו מצוי ההליך העיקרי, וכן לאור פתיחת עונת התיירות "המהווה את הבסיס למקור המחלוקת בין הצדדים", קיים חשש להסלמה במתיחות ולעליית הסיכון להישנותם של אירועי תוקפנות. לפיכך, חרף עמידתו של המבקש במגבלות וההתרשמות מיכולתו לווסת רגשותיו, נמנעה קצינת המבחן מלהמליץ על חזרתו לשאר ישוב.

10. באשר למבקש 1, התרשמותה של קצינת המבחן דומה, כאשר לגביו ציינה כי ההתנהגות בה חשוד אינה מאפיינת אותו, אולם בשל יחסי הנאמנות שלו למשפחתו קיים ספק באשר "לעמידתו לאורך זמן במרחק מהם".

11. בדיון מיום 16.02.14 הכחיש בא-כוח המבקשים כי נעשתה הפרה מצד מי מהם במהלך התקופה בה הותרה שהייתם בשאר ישוב, וכן הדגיש את הפגיעה הכלכלית שנגרמה להם עקב הצורך להחזיק מקום מגורים נוסף. כן נטען, כי המתלוננים הסתיימה העדותם של המתלוננים בתיק העיקרי.

דין והכרעה

12. העדויות אשר נגבו עד כה במסגרת התיק העיקרי מלמדות על סכסוך ממושך ועתיק יומין בין מבקש 2 לשמעוני האב, אשר נסב סביב תחרות עסקית, כך נראה. הסכסוך בין השניים התפתח ליחסי איבה של ממש, אשר סופם, נכון להיום, באירוע המפורט בכתב האישום.

אין ספק, כי במישור היחסים שבין המבקשים למתלוננים, ובפרט בין המבקש 2 למתלוננים, קיימת מידה לא מבוטלת של מסוכנות העלולה להתממש כל אימת שהצדדים יפגשו ללא פיקוח, כשניכר מסקירת העדויות בתיק כי המתח בין הצדדים הוא רב, ושהרגשות שמקורם באירוע ובסכסוך עדיין סוערים.

13. אף כי לא התרשמתי שהמבקשים הפרו את תנאי מעצרם, כפי שטוענת המאשימה מבלי שהוצגה כל ראיה בקשר לכך, אני סבור כי לעת הזו, וכל עוד לא הסתיים ההליך המשפטי, אין מקום לאפשר חזרתם לשאר ישוב.

נתתי דעתי לטענה בדבר הלחץ הכלכלי בו שרויים המבקשים עקב הרחקת מביתם, אולם אני סבור כי אין בנימוק זה להוות משקל נגד למידת המסוכנות הנובעת מהם למתלוננים וזאת במיוחד נוכח ההתרשמות כי המבקשים הם שהגיעו ביוזמתם לאזור מגוריהם של המתלוננים, ושלמעשה נאשם 2 הוא שפתח במריבה אשר הובילה להגשת כתב האישום.

14. באשר למבקש 1, אני סבור כי מידת המסוכנות הנובעת ממנו כלפי המתלוננים היא פחותה, וזאת הן לאור התרשמותה של קצינת המבחן בעניינו והן בהינתן חלקו באירוע, והתרשמותי כי מעורבותו בו מקורה ברצון כנה להגן על אביו ולא מתוך יוזמה אלימה שנקט. יחד עם זאת, בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן אף אני סבור כי קיים סיכון להתלקחות במקרה של מפגש בין מבקש 1 למי המתלוננים בשלב זה.

15. לפיכך, בהעדר אפשרות אפקטיבית למנוע מפגשים אקראיים בין המבקשים למתלוננים בתחומי שאר ישוב, ובשל הסיכון הלא מבוטל מהתפתחותן של תקריות אלימות כל אימת שיתרחש מפגש שכזה, אני סבור כי אין מקום לאפשר חזרתם של המבקשים לשאר ישוב.

16. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 3